

пакъ се замислилъ кжде да иде да търси златна рибка.

Въ това време нѣкой кацналъ на рамото му. Гледа Шиши: малкото рибарче. Напълнили се очитъ на Шиши съ сълзи отъ радостъ, значи не го било забравило. А рибарчето рекло:

— Шиши, много ти здраве отъ моитѣ роднини, а най-много отъ баба ми! Много ѝ се оследи рибката, затова ти праща това перо подаръкъ. Пази го много, отъ опашката ѝ е.

— Ха, ха, ха! — разкискалъ се гарванътъ. — Перо отъ опашката ти праща. Гледай ти какъ се подиграватъ съ глупавия Шиши! Бре глупчо, тебе златна риба ти трѣбва, а не перо отъ опашка!

Но Шиши нищо лошо не казалъ, а взелъ перото и поблагодарилъ. И на пукъ на гарвана, на шапката си го закичилъ. И щомъ го закичилъ, духналъ вѣтъръ, повдигналъ Шиши отъ земята и го понесълъ на нѣкжде. Учудилъ се много гарванътъ и литналъ следъ него, да види каква е тая работа. Гледа:

Шиши спрѣлъ на една полянка. Срѣдъ полянката блещи бистъръ като слънце виръ, а въ вира плуватъ орляци златни

рибки. Ржка да протегнешъ, ще уловишъ колкото ти се ще.

— Хайде, Шиши, — чулъ се гласъ — Вземи си, но само една рибка.

Взелъ си Шиши една рибка.

— Глупчо, що слушашъ! Вземим повече, сега ти е паднало — извикалъ му гарванътъ.

Но Шиши не го послушалъ. Занесълъ златната рибка на господаря си. Той ококорилъ очи, като я видѣлъ. Невѣрвалъ, че има златни риби. Като разбралъ откъде я взелъ, викналъ на Шиши:

— Скоро иди да изловишъ всичката риба и да мия донесешъ! Инакъ живъ ще те изгоря!

Отишелъ Шиши при бабата на рибарчето, па ѝ разказалъ какво иска господаря му.

— Чакай, — рекла тя, — азъ